

ANARKIO KAJ ESPERANTO

ANARKIO

INFORMA MONATA BULTENO
JULIO 2012
N-RO 23

Sennaciismo

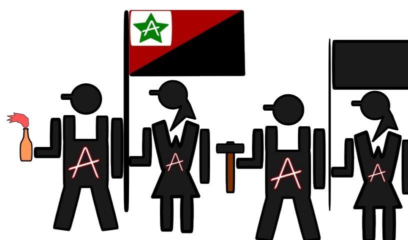

La anarkiistoj estas ne "internaciistoj". La "internaciismo" antaŭsupozas la ekziston de "nacioj", teritoria esprimo, fizika kaj administra, de la ŝtato, ke anarkiistoj ne rekonas. Ajna burĝa reakcia, ajna aŭtoritata socialismo-komunismo kiel la URSS, ĉiuj defendantoj de Ŝtato estas "naciisto" kaj sekve "internaciisto", ĉar ili ne povas vivi sen aliaj nacioj kaj nek vivi izolataj de aliaj nacioj, kaj "internaciismo" estas nenio sed la doktrino kiu defendas la rilatoj inter nacioj. Anarkiistoj, en kontrasto, estas kontraŭ-naciisma, sennaciistoj, kosmopolitoj "civitanoj de la mondo" ĉar ili ribelas kontraŭ la divido de la mondo, tra la artefarita limoj starigita de la ambicio de la feŭdaj sinjoroj, kiuj malhelpas kunulecon de viroj kaj konstituas fajrero de konstantaj militoj.

Anstataŭ "internaciismon", kiu estas ĉiam burĝa, reakcia, patrolandulo, anarkiistoj pledi liberecana federaciismo, kun la celo de federi la komunumaj kaj regionaj asocioj de la diversaj branĉoj de aktiveco, en suma plano, bazitan sur kunlaboro de ĉiuj produktantoj, sendepende de raso kaj nacieco. La konfuzo de Bakunin, malgraŭ lia eksterordinara antaŭvido, kiel la plimulto, se ne ĉiuj, de la anarkiistoj de lia tempo kaj multaj de nia epoko, estas komprenebla: kiel grupoj de nacioj ligitaj de homa lingvo, karakteriza kaj per kolizio kun aliaj nacioj de diversaj idiomoj, la anarkiistoj, kiuj ne havas universalan lingvon, estis devigitaj akcepti la strukturo kiu la burĝa, ŝtata kaj kapitalisma mondo proponis, t.e., mondo dividita en retenaj kupeoj (nacioj), trans limoj generitaj de la fortuno de milito de la plej forta aventuristoj. La panoramo de la mondo ŝanĝis, tamen, kun la apero de tutmonda lingvo, esperanto, tiu terura sulfuracido de la landlimoj, unu el la plej revoluciaj de ĉiuj jarcentoj, kiuj nun havas centojn da ĵurnaloj kaj revuoj, eldonante multnombraj libroj kiuj aperis ĉiutage en la lingvo de la homa patrolando, kaj kie milionoj da homoj tra mondo parolas kaj skribi ĝin. Konsekvenca kun liaj ideoj pri libereco, frateco kaj lingva antiarbitrismo, la anarkiistoj ke malakceptas la konvencia kaj krimula patrolandismo (ĉar generi la milito) de la mastrojn de la mondo, ili adoptita esperanto kiel oficiala lingvo, ĉe la Universala Kongreso, kiu ĵus finis en Carrara, Italujo.

Oni notu ankaŭ la ekzisto de vasta tutmonda organizo, kultura kaj revolucia, de geesperantistoj, kun la temo "esperanto en la servo de la proletaro", la "Sennacieca Asocio Tutmonda" (S.A.T.), kun du organoj en la gazetaro, la ĵurnalo kaj revuon en la planeda lingvo. La SAT, kiu ĉiujare okazigas Universala Kongreso de esperanto pri la problemoj de emancipiĝo de la proletaro kaj, sekve, estis la celo de la kolero de ĉiuj diktatoroj, de Hitlero, Stalino kaj Salazaro, havas sian sidejon en Parizo (20), Gambetta strato, 67. Nur tiuj kiu uzas tio mirinda revolucia ilo kaj unuigi homoj, kio estas la Esperanto, povas esti plene anarkiisto, t.e., libera de patriotismaj kaj naciismaj antaŭjuĝoj, kaj, kiel Diogeno, asertante esti "mondcivitano". Sen la Esperanto, la krio de la 1a Internacia Laborista Asocio, "Laboristoj de la mondo, unuiĝu!": restas sen eĥo. Por kio povas unuigi laboristojn ĉirkaŭ la mondo se mankas komuna lingvo kaj por tio, ĝin daŭras kondamnitaj al terura malbeno kio la Eternulo ĵetis sur la malriĉaj konstruistoj de la Turo de Babelo?

Roberto das Neves (1968)

Paul Berthelot - Anarkiisto kaj Esperantisto.

Paul Berthelot, ankaŭ konata inter esperantistoj kaj anarkiistoj sub la pseŭdonimo de Marcelo Verema aperis en Rio-de-Ĵanejrio faris kvar jaroj (1907), venante de Montevideo, kun verda stelo sur lia kaskedo, do 27.
Kun simpleco, sobreco, honesteco, kelkfoje brutala, inteligenteco, vasta kulturo, speciale en kemio, botaniko kaj fiziologio, kono de la anarkiisma ideo kaj la ĉarmo de lia konversacio, baldaŭ gajnis la estimon de iliaj kolegoj kaj la admiron de multaj. Li laboris en la esperanta kaj anarkiista gazetaro, en 1905 fondis la revuon Esperanto.

Li malofte parolis pri lia persono. Naskita en Parizo de riĉa familio, studis medicinon kiam devis lasi Francujo por eskapi la militservon, kiu li ne konsentas.

Tiam li vojaĝis vaste, Hispanujo, Maroko, Svislando, Argentino, Urugvajo. Li estis orfo, sed lia gvidinstruisto kuris lia misfortuno, kiu donas la reston al malnova onklino. Per vivi eksteren, li lernis la laboro de tipografiisto. En Rio, li akiris la postenon de instruisto de franca kaj esperanto en la Berlitz Akademio, poste kiel branĉo direktisto de Petropolis, urbo feriejo kaj restadejo de diplomatoj kaj oficeroj. Perdis tiun laboron ĉar reklamis anti-militarismo, sed kvankam ĝi estis tre estimita en la oficejo. Publikis artikolojn en ĵurnalo A Voz do Trabalhador, eldonita de COB (Confederação Operária Brasileira), anarĥiisma konfederacio de laboristoj.

Post periodo de grandaj malfacilaĵoj, li volis reiri al Eŭropo, instruistino de la indiĝenoj , diras por li pri la kutimoj, kaj kvalitoj de la sovaĝa dolcheco de la lernantoj, kaj la fekundeco de la landoj okupitaj de ili. Kaj en ĉi tiu punkto, laŭ grupo de amikoj, li decidis komenci studo sur indiĝena vivmedio. Plie, tio estus ebla al plivigligi la komunisma tendencoj de ili, gajnante sian subtenon en iliaj regionoj kaj establi liberan kolonion, kiu ankaŭ estus malfermita al la persekutitaj de subpremo? ...

Li ekloĝis en Leopoldina, la ŝtato de Goias, borde de la Araguaia, dekkvin tagojn malproksime de Sao Paulo. Poste, post studi la indiĝenoj kaj lerni ilian lingvon dum laborante por ĵurnaloj kaj amikoj de Sankta Paŭlo skribas de La Evangelio de la Horo, daŭrigas sian veturon nordo, volante atingi Belem, lasante la lasta kompanino malantaŭe. Li mortis en Conceição do Araguaia en aŭgusto 1910, en aĝo de 30 jaroj, en dominga monaĥejo. La raporto pretigis kaj sendi al mi neniam atingos kompletigita.

Kropotkin skribis pri Reclus: "La anarkio produktis serion de personoj de malofta beleco." Berthelot estis unu el tiuj, estis anarkiisto en la kerno de via estaĵo, kaj tiel li ne sciis la hipokriteco de la despoto kaj de la ambiciulo.

La morto ne rompis la espero kio li reprezentas por ni.

Per Neno Vasco

Ni ankoraŭ bezonas voluntulojn!

Nia iniciatemo bezonas voluntulojn por skribi, traduki, desegni aŭ por iu ajn kontribuaĵo.
Ĉia helpo estas bonvenan, dankon!
Sanon kaj anarkion!

Kontaktojn

Liberacana Barikado
CP: 5005 - 130036-970 Kampinaso - San-Paŭlio
m.e.:barriliber@anarkio.net
m.e.:lobo@riseup.net
m.e.:fenikso@riseup.net

http://anarkio.net

Ni rekomendas

Interetaj interesaj paĝoj

Radio Verda Starigite en 1998, Radio Verda estas pionira sendependa produktejo de interreta aŭda programaro disponata senpage per TTT.
http://radioverda.com/

Liberecana Frakcio konsistas el SAT membroj, de la sama politika filozofio aŭ tendenco kiuj sin prezentas kiel anarkiistoj, liberecanoj, anarki-sindikatistoj, anarki-komunistoj, ktp.
http://www.satesperanto.org/-Liberecana-Frakcio-.html

S.L.E.A. propagandas por Esperanto ene de la maldekstra movado kaj inter aliaj progresemaj homoj.
http://www.slea.se/sleaesperanto.html

El liberacana vidpunkto estas eldonas por Kultura Societo Interhelpo
http://www.enxarxa.com/esperanto/ELV/

Informabulteno Blogo
http://informabulteno.wordpress.com/

Vi ankaŭ sendu viajn rekomendojn! Kontakton: barriliber@anarkio.net